

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-611-0048

Dato: 03.11.2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 15 - Forslag til Lov om indgåelse af protokoller om ændring af dobbelt-
beskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Belgien,
Luxembourg, Singapore og Østrig.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 27. oktober 2009.

Kristian Jensen

/ Ivar Nordland

Spørgsmål: Ministeren bedes redegøre for, hvorfor det har taget så lang tid at få Belgien, Luxembourg, Singapore og Østrig til at acceptere at udveksle bankoplysninger med andre stater?

Svar: Traditionelt har nogle lande haft det grundlæggende princip, at landets myndigheder ikke havde mulighed for at få oplysninger fra banker om personers og selskabers kapital i og indtægter fra bankerne. Landene ville heller ikke udveksle bankoplysninger med andre lande.

Nogle lande, som har bankhemmelighed, har afvist at ophæve eller lempe bankhemmeligheden med den begrundelse, at det blot ville flytte forretning fra deres finansielle sektor til andre lande, som ikke ændrer deres bankhemmelighed.

Udviklingen med øget integration af de finansielle markeder, forbedret kommunikationsteknik og øget integration mellem landene har forøget mulighederne for skatteomgåelse og -svig.

De fleste lande har indset, at dette har medført øget behov for forbedret samarbejde mellem de enkelte landes skattemyndigheder, især med forbedret udveksling af oplysninger mellem myndighederne, herunder også bankoplysninger.

OECD-landene besluttede således i begyndelsen af 1990'erne, at nye medlemslande skulle acceptere, at bankhemmelighed ikke måtte hindre international udveksling af oplysninger til brug i skattesager. Det fik betydning for nogle centraleuropæiske lande, som havde indført bankhemmelighed ved overgangen til markedsøkonomi.

Der var også øget opmærksomhed på, at nogle lande (og områder) gjorde det muligt for udenlandske personer og selskaber at placere kapital eller investering i disse lande (og områder) og derved omgå eller undgå beskatning i andre lande. OECD indledte derfor et projekt rettet mod skadelig skattepraksis, hvor man også opfordrede ikke-medlemslande til at deltage. OECD-landene Schweiz og Luxembourg holdt sig uden for dette projekt.

Som led i projektet opstillede OECD en liste over lande, som ikke var medlem af organisationen, og som kunne bruges til skatteundgåelse og -svig. Et led i projektet var at sikre effektiv udveksling af oplysninger mellem landenes skattemyndigheder. I 2002 udarbejdede OECD en standardaftale om international udveksling af oplysninger til brug i skattesager, som kunne indgås mellem lande på listen og OECD-lande. Standardaftalen medfører især, at der er pligt til at udveksle bl.a. bankoplysninger efter anmodning. Landene på OECD's liste blev opfordret til i første omgang at forpligte sig til samarbejde med OECD, hvilket medførte pligt til at indgå skatteinformationsaftaler efter standarden.

OECD arbejdede også med at ændre lovgivningen i organisationens medlemslande. OECD anbefalede i 2000 en række tiltag til fremme af international informationsudveksling i skattesager, som f.eks. at ophæve muligheden for anonyme bankkonti, at pålægge pengeinstitutter at sikre kendskab til deres kunders identitet, og at tillade udveksling af bankoplysninger i tilfælde af skattesvig uanset bankhemmelighed.

OECD ændrede også artiklen om informationsudveksling i organisationens model til dobbeltbeskatningsoverenskomster. Ændringen medfører for det første, at et land ikke kan afvise et andet lands anmodning om oplysninger, med den begrundelse, at oplysningerne først skal indhentes fra personer eller selskaber i landet, og at landet ikke selv har brug for oplysningerne til egen beskatning. For det andet kan et land ikke afvise et andet lands anmodning om oplysninger, fordi oplysningerne først skal indhentes fra en bank m.v. eller

angår ejerskab i en juridisk person. Den ny artikel indgik i OECD-modellen fra 2005. Belgien, Luxembourg, Schweiz og Østrig tog forbehold om ikke at anvende den nye artikel.

I EU blev der fremsat forslag til et rentebeskatningsdirektiv, hvorefter pengeinstitutter m.fl. i et EU-land skal sikre beskatningen af rentebetalinger m.v. til fysiske personer i et andet EU-land. Efter forslaget kunne hvert medlemsland vælge, om pengeinstituttet skulle opkræve kildeskat af rentebetalingerne, eller om pengeinstituttet skulle indberette oplysninger til sine skattemyndigheder om rentebetalingerens størrelse og modtagerens identitet, så oplysningerne blev videresendt til myndighederne i personernes bopælsstat. Under behandlingen blev forslaget ændret, så det vedtagne direktiv går ud på indberetningsordningen, dog så Belgien, Luxembourg og Østrig kan anvende kildeskatteordningen i en overgangsperiode. Det blev samtidigt besluttet, at nye EU-lande skal anvende indberetningsordningen. I tilknytning til direktivet blev der indgået aftaler mellem EU og visse tredjelande i Europa samt mellem hvert EU-land og 10 af Nederlandenes og UK's tilknyttede områder, hvor Aruba, Anguilla, Cayman og Montserrat anvender indberetningsordningen.

I forbindelse med den finansielle krise blev der fornyet opmærksomhed om betydningen af små lande eller områder med en uforholdsmæssig stor finansiell sektor, så det finansielle engagement i en jurisdiktion er mange gange større end bruttonationalproduktet.

G 20 landene tog spørgsmålet om udveksling af oplysninger til brug i skattesager i forhold til bankhemmelighed op på deres møde 2. april 2009. Der blev her opstillet en oversigt over jurisdiktioner, opdelt på tre lister som henholdsvis (1) opfyldte internationalt accepterede standarder, (2) havde forpligtet sig til disse standarder, men endnu ikke havde opfyldt dem (herunder andre finansielle centre) og (3) ikke havde forpligtet sig til disse standarder. G 20 landene enedes også om en "toolbox" af modforanstaltninger over for jurisdiktioner, som ikke opfylder internationalt accepterede standarder for informationsudveksling.

Umiddelbart inden mødet ophævede Belgien, Luxembourg, Schweiz og Østrig deres forbehold til den nye artikel om informationsudveksling i OECD-modellen, ligesom Singapore afgav erklæring om accept af OECD's standard for informationsudveksling. De fem lande var derfor på G 20 listen under kategori (2).

Belgien, Luxembourg, Schweiz og Østrig har nu indgået så mange skatteinformationsaftaler, at de er rykket op i kategori (1).

Danmark har deltaget aktivt i hele processen for at få sikret effektiv informationsudveksling på skatteområdet.

Danmark deltog således i et møde den 21. oktober 2008 for OECD-landenes finans- og skatteministre, som opfordrede til fremskridt på dette område.

Danmark er – sammen med de øvrige nordiske lande – blandt de OECD-lande, som har indgået flest skatteinformationsaftaler med jurisdiktioner med vigtige finansielle centre. Dette har været med til at holde projektet i gang indtil gennembruddet i foråret 2009.